

SLOVENSKO NIČIA NESCHOPNÍ POLITICI A ICH SPRAVODAJSKÉ A MEDIÁLNE HRY

SLOVENSKÝ PARLAMENT A VEREJNOSŤ ČAKAJÚ UŽ OD ROKU 2008 NA JASNÉ DÔKAZY OD DANIELA LIPŠICA. SLÚBIL, ŽE PREDLOŽÍ „ĎALŠIE DOKUMENTY Z POLÍCIE A PROKURATÚRY“ DOKAZUJÚCE PRIATEĽSTVO, POMOC A KONTAKTY MEDZI ŠTEFANOM HARABINOM A ODSÚDENÝM ALBÁNSKYM DÍLEROM DROG, KTORÝ PARADOXNE DOSTAL SLOVENSKÉ OBČIANSTVO, KEĎ BOL PÁN LIPŠIC MINISTROM SPRAVODLIVOSTI. JE SÚDNICTVO JEDINÝM PROBLÉMOM SLOVENSKA?

Štefan Harabin, predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Foto: archív

Titulky: Dimenzie

Lipšicov falzifikát či

A práve tu sa dostávam k tomu, čo mi nikdy ako osobe s právnickým vzdelaním, ktorá si už 30 rokov oblieka sudcovský talár, nebude ľahostajné - k spravodlivosti a dostupnosti uplatniť si svoje práva, ktoré garantuje ústava, základný zákon štátu.

Nie politici, ale súdnictvo

To, že nemlčím, sa stalo vážnym problémom pre politikov, ktorí namiesto dôstojného partnerstva so strategickými investormi urobi-

Pri životných jubileách sa patrí aj bilancovať. Slovenská republika oslávila 20 rokov svojej existencie. Nebudem uvádzať celý rad úspechov, smutnejšie je, že sa ukazujú aj osudové chyby „veľkých politikov“, ktoré veľmi negatívne vplyvajú život občanov. Napríklad, mnohé regióny Slovenska sa stávajú neobývateľnými pre nepriaznivý ekonomický vývoj a zlé rozhodnutia politikov. A čo je najhoršie, pokračuje odliv mladej vzdelanej generácie, ktorá svoju domovinu označuje za „krajinu nie pre ľudí“. K tomuto musíme pridať zhoršujúci sa stav v zdravotníctve, ktoré drží tesne nad vodou len obetavosť lekárov a personálu. A samozrejme aj tisíce dôchodcov, ktorí celý život poctivo pracovali a dnes nedokážu vyžiť zo svojich dôchodkov, respektíve sa vďaka tomu dostali do pasce úžerníckych spoločností a nesú bremeno exekúcií. To je tiež reálna vizička vymožitelnosti práva po „mnohých reformách justície“.

li zo slovenského národného majetku bazárový výpredaj. Nie som spiatočnicky založený človek, ale žiaľ - zlyhal gazdovský rozum. Jednoducho povedané, národný majetok sme predali veľmi lacno a návratnosť investície bola pre kupcov počas daňových prázdnin nesku-

dôkaz?

točne rýchla, samozrejme na úkor občanov Slovenska. Práve kvôli prepadu životnej úrovne v dôsledku zlých politických rozhodnutí a obrovskej politickej korupcie, ktorá sa stala pre politiku základným pracovným nástrojom, bolo potrebné vyrobiť umelo a cez mediál-

ne hry verejného nepriateľa - súdnictvo. A Štefana Harabina označiť za hlavného vinníka a za akéhosi justičného bossa, ktorý môže za všetko zlé na Slovensku. Toto však nestačilo, lebo to bolo slabé, nakoľko politici, vláda a parlament majú, i napriek mediálnemu masírovaniu,

podstatne nižšiu dôveryhodnosť u občanov ako súdy.

Lipšicove kauzy

Po odchode z ministerstva spravodlivosti nechal Daniel Lipšic tendre a predražené nákupy za takmer pol miliardy korún. Vyšetovania týchto káuz boli vedené do stratená, až na jedno - v kauze Lipšicových prieskumov verejnej mienky. Vyšetrujúci prokurátor chcel, aby parlament zbavil pána Lipšica imunity, aby tak mohol čeliť stíhaniu za to, že si krátko pred voľbami v roku 2006 nechal spraviť politický prieskum na svoju osobu za štátne peniaze ministerstva spravodlivosti v hodnote 2,39 milióna korún. Pán Lipšic sa na istý čas dokonca aj stiahol a dosiahol, aby generálna prokuratúra zmietla pod koberec kauzu o prieskume verejnej mienky.

Namiesto jej vyšetrenia sa radšej umocňoval scenár o verejnom justičnom bossovi, do ktorého by sa všetko skrylo. A takto sa zo strany najskorumpovanejších politikov vytvoril príbeh o prepojení predsedu Najvyššieho súdu SR s „albánskym priateľom“, ktorý bol vtedy podozrivý z drogovej činnosti. Pôvodným plánom tohto scenára bolo nájsť „niečo“ v rozhodovacej činnosti sudcu a spojiť to s korupciou. To by bol však príbeh, ktorý by sa dal veľmi ľahko vyvrátiť. Moje rozsudky, dokonca aj podľa mojich najtvrdších kritikov, sú známe svojou prepracovanosťou a jednoznačnosťou. Po analýze mojej minulosti bol zvolený variant môjho údajného prepojenia s podozrivým dílerom drog (Bakim Sadikim, poznámka redakcie). Žiaľ, nakoľko som nikdy nerozhodoval jeho prípad, musel byť vytvorený akýsi „nezvratný dôkaz“ - nahrávka telefonického rozhovoru medzi mnou a ním.

Spravodajská hra

Od samého začiatku tvrdím, že prepis telefonátu s odsúdeným za drogovú trestnú činnosť je evidentný podvrh a spravodajská hra.

Slúbil, že predloží „ďalšie dokumenty z polície a prokuratúry“...

Z jednoduchých dôvodov, žiadny takýto rozhovor sa neodohral a ani nemohol odohrať. Viacerí novinári mali o ňom pochybnosti už od začiatku, tak sa preto zneužila prokuratúra. A napriek tomu sa nikto neodvážil verejne napísať pravdu o Lipšicovom falzifikáte. Tento fakt potvrdil aj Okresný súd Bratislava 1 v spore Harabin verzus Generálna prokuratúra SR, ktorý v rozsudku na strane 17 výslovne konštatuje, že prokuratúra potvrdila, že takýto rozhovor nemá a to ani v dohľadovom spise.

V kauze drogového dílera existujú aj iné nevyvrátiteľné dôkazy a fak-

Podozrivý díler drog Baki Sadiki je už opäť na Slovensku.

ty. Predkladateľ Lipšic mal Národnej rade SR poskytnúť „dokumenty z polície a prokuratúry“. Je zrejme, že k prepisom telefonických rozho-

(nie originály) z polície a prokuratúry, kde sa tento magický dátum uvádza. Žiadny iný dôkaz pán Lipšic doteraz nepredložil.

„O vydanie dílera drog na trestné stíhanie žiadalo Švajčiarsko v čase, keď bol ministrom spravodlivosti Daniel Lipšic. Prečo im ho nevydal?“

vorov nikdy nemohol mať legálny prístup. Z týchto dokladov si každý občan, ktorý má vo svojom mobilnom telefóne kalendár, zistí, že ide o obyčajný podvod. Tu je niekoľko dôkazov.

Dôkaz č. 1

Nelogická, rozporná časová os, nezmyselné dátumy v akýchsi „oficiálnych dokumentoch“

V návrhu Daniela Lipšica na moje odvolanie z postu ministra spravodlivosti, ktorý predložil do Národnej rady SR v roku 2008, sa na troch miestach uvádza, že Harabina má usvedčovať z priateľských kontaktov práve prepis telefonického rozhovoru zo 17. septembra 1994 (dve pevné linky, mobily neboli vôbec rozšírené) s odsúdeným drogovým dílerom. Pán Lipšic priložil k odvolaniu aj akési dokumenty

Z prepisu rozhovoru nevyvrátiteľne vyplýva, že Harabin je v práci podobne ako jeho kolegovia. V predmetnom období som sa po rozvoде a v zmysle rozhodnutia príslušného súdu staral sám o môjho osemročného syna, ktorý nemohol byť v sobotu v škole. Podľa zákona sudcovia nemusia chodiť do práce počas pracovného týždňa a nie to ešte v sobotu. Tu urobil falzifikátor zásadný prešlap. Podľa kalendára 17. septembra 1994 bola sobota! Nemohol som byť teda v práci s kolegami! V sobotu sa na Najvyššom súde SR nikdy po novembri 1989 nepracovalo! Ďalšie faux pas je v tom, že v prepise sa spomínajú voľby a deň pred rozhovorom mal byť štátny sviatok, čo však opäť objektívne vyvracia kalendár. Mobilné telefóny v roku 1994 na Slovensku ešte takmer neexistovali, rovnako ani pevné linky na Najvyššom súde SR neboli prístupné pre začínajúcich sudcov! Presné dátumy pri odposluchoch sú základom práce polície a prokuratúry. Raz by sa chyba mohla stať, ale nie trikrát a na troch rôznych dokumentoch. Takýto omyl, lepšie povedané nedostatok v dátume, sa v žiadnom oficiálnom prepise polície a prokuratúry nikdy nevyskytol v súdnom procese počas 20 rokov!

Vyfabrikovaný prepis obsahuje aj ďalšie zjavné nezmysly, ktoré svedčia o tom, že nejde o dokument z polície. Ide o bežnú spravodajskú prax, ktorá sa vyskytla i vo viacerých kontroverzných prípadoch z novodobej histórie polície v časoch, keď ju mali pod palcom Vladimír Palko alebo Daniel Lipšic. Napríklad, polícia nikdy pri legálnom odposluchu nič neškrtá, ako je to

na listine, ktorú predložil pán Lipšic. V prepisoch sa nechávajú všetky údaje - aj nadávky a intímnosti. Okrem toho rozhovor pre televíziu Markíza prerozprávali redaktori Gábor Grendel (neskôr hovorca ministra vnútra Lipšica) a Rudolf Ivan (neskôr hovorca ministra obrany Galka).

Dôkaz č. 2

Kto vlastne pomohol albánske mu dílerovi drog unikáť spravodlivosti počas jeho pôsobenia na Slovensku?

Každý minister vnútra i minister spravodlivosti má vždy informácie o najväčších a najzávažnejších trestných veciach. Napriek tomu obžalovanému albánske mu dílerovi drog bolo udelené slovenské štátne občianstvo počas vlády Mikuláša Dzurindu, pričom vtedajší minister vnútra Ivan Šimko mal

chádzali v štátoch, s ktorými má Slovenská republika medzinárodné dohody o právnej spolupráci! Minister spravodlivosti Lipšic mohol pomôcť pri sprostredkovaní týchto výsluchov na úrovni ministerstiev spravodlivosti! Prečo tak neurobil?

Dôkaz č. 4

List generálneho prokurátora

Bývalý generálny prokurátor Dobroslav Trnka v čase, keď bol generálnym prokurátorom, napísal list, že žiadny takýto prepis nie je súčasťou žiadneho trestného spisu. Kópia jeho listu bola predložená parlamentu. Záver nech si urobí každý sám.

Môj záver: Všetky tieto dôkazy vyvracajú akúkoľvek pomoc, priateľstvo, alebo moje kontakty s odsúdeným albánske mu dílerom drog. Ak by tento rozhovor skutočne existoval, už dávno by ho

Štefan Harabin, predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

„To, že nemlčím, sa stalo vážnym problémom pre politikov, ktorí zo slovenského národného majetku urobili bazárový výpredaj.“

informácie o koho ide. O vydanie dílera na trestné stíhanie žiadalo Švajčiarsko (malo k dispozícii viac relevantných dôkazov) v čase, keď bol ministrom spravodlivosti Daniel Lipšic (2002 - 2006), ktorý ho mohol vydať na trestné stíhanie do Švajčiarska. Prečo tak neurobil?

Dôkaz č. 3

Kto dílerovi nepomohol?

Určite mu nepomohol senát, ktorého som bol členom na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Čestne som sa namietol, pretože som v mladosti poznal manželku obžalovaného. Najvyšší súd v mojom materskom senáte zrušil oslobodzujúci rozsudok a prikázal vec opätovne prejednať a vypočuť už iba dvoch svedkov! Nedokázali ich vypočuť za deväť rokov, hoci sa na-

aj s nahrávkou použili páni Lipšic a Čarnogurský pri mojom prvom odvolávaní z funkcie predsedu najvyššieho súdu v Národnej rade SR v roku 2000. Ibaže nemohli, lebo neexistuje.

Rovnako tajné služby a polícia ma dlhodobo monitorujú. Ak by existovali čo i len nepriame dôkazy o tejto vykonštruovanej kauze, tak ich už dávno zverejnia. Sám pán Lipšic v roku 2008 verejne tvrdil, že existujú ďalšie dôkazy. Nikdy však nič nepredložil.

Formy priateľstva s podsvetím

Na rozdiel od iných politikov a sudcov som nikdy nechodil s obžalovanými na poľovačky, nežuroval na večierkoch s osobami z mafianskych zoznamov, nepopíjal

s nimi kávu ako členovia SDKÚ-DS, nechodil s nimi na hokej, nežiadal o milosti pre odsúdených z vydierania. Počas môjho pôsobenia na vysokých postoch v rámci justície bola v prípade albánskeho dílera drog podaná obžaloba, prebehol riadny súdny proces, v rámci ktorého bol udelený jeden z najvyšších trestov - 22 rokov za drogovú trestnú činnosť. Ani jeden zo svedkov alebo odsúdených neuviedol žiadne prepojenie na Štefana Harabina. Takže, ak by som bol taký justičný boss, ako ma vykresľujú niektoré médiá, a albánsky dílerov drog je môj známy, prečo potom dostal takýto prísny trest?

Od začiatku som sa dištancoval od celého prípadu a vysvetľoval túto spravodajskú hru. Narážam však na politicko-mediálnu hradbu, ktorá chráni ekonomické prešlapy Daniela Lipšica. Nikdy som nebránil vyšetrovaniu závažných korupčných a privatizačných káuz, nezneužíval políciu na politický boj, nezavádzal prísne tresty pre mladistvých za mierne delikty. A najmä nikdy som nerobil predražené tendre, podozrivé nákupy a chorbne netúžil po moci. **D**